

Paarden als spiegel

voor het heractiveren van zelfrespect

Trekpaard Hennie

Op de boerderij waar ik ben opgegroeid, werd tot begin jaren zestig veel werk verzet door Hennie, ons Brabants trekpaard. Het was een groot, grof paard met dikke billen en een brede rug. Als klein kind had ik veel ontzag voor dit immens grote dier. Mijn vader gebruikte Hennie voor werk op de boerderij, zoals het ploegen van het land, het maaien van gras en koren, maar ook voor werkzaamheden met de platte wagen. Tweemaal daags haalde hij bij veehouders in de buurt melkbussen op voor de lokale melkfabriek en op vrijdag grof huisvuil in opdracht van de gemeente. Ik kan mij nog herinneren dat ik als jong kind zo nu en dan mee mocht. De uiterlijke beelden van Hennie die me zijn bijgebleven, zijn die van een enigszins log en sloom dier. Hennie kende de af te leggen route en sjokte van boerderij naar boerderij, stopte uit zichzelf bij iedere oplaadplaats, op exact de plek die mijn vader wenste. Innerlijk was het een zeer sensitief dier dat reageerde op de stem van mijn vader en op een lichte aanraking. Hennie kon ook koppig zijn, speciaal bij een onterechte reactie of stemverheffing of wanneer mijn vader te haastig was. Dan bleef hij stokstijf staan en gooide de kont tegen de krib: zonder respect geen medewerking! Ik kan nog steeds ontroerd raken als ik aan het intense contact denk dat ik als kind met Hennie had. Het voelde heerlijk geborgen en warm om onze hoofden tegen elkaar te houden en lekker te knuffelen of te kroelen. Bij Hennie vond ik aandacht, rust en troost.

‘Paarden zijn ‘toeschouwend’ van aard’

Tijdens de studiemiddag ‘De natuurlijke eigenheid en gedragingen van paarden’ van 6 december 2013, heeft Marieke de Vrij boeiende informatie vrijgegeven over het wezen van paarden. Dat maakte dat er veel weggezakte herinneringen weer in alle helderheid in mij opkwamen. Een bijzondere belevenis. Een deel van de informatie die door Marieke die middag werd vrijgegeven en die gerelateerd is aan het thema ‘respect’ volgt hierna.

Paarden zijn zielsbewust in de omgang met mensen

Paarden zijn ‘toeschouwend’ van aard. Ze hebben het bijzondere vermogen ontwikkeld om waar te nemen wat hen niet bevalt en vervolgens signalen uit te zenden om anderen, mensen en dieren, op gepaste afstand te houden. De wijze waarop zij aangeven dat ze de afstand tussen zichzelf en anderen willen vergroten, is allereerst door hinniken; hoe feller ze hinniken hoe meer afstand ze willen bewaren. Als dat niet serieus wordt genomen, kunnen

ze heftige en wilde knikbewegingen maken, hoog in de nek, en briesender gaan ademen. In deze fase zijn ze nog steeds bezig om anderen kopschuw te maken. Als dat niet werkt, kunnen ze razend en tierend op de ander afstormen. Wanneer een paard geconfronteerd wordt met zaken die voorbijgaan aan zijn grenzen, kan hij zich niet meer inhouden. Hij gaat met zijn hoeven kletteren, met zijn heupen bewegen en soms zijwaartse sprongen maken, om daarna als een speer naar voren te schieten. Zorg in dat geval dat je uit de buurt bent en blijft.

Als paarden voldoende ruimte hebben, laten ze het meestal niet zover komen en deinzen ze terug of gaan ze een ommetje maken om zo letterlijk afstand te nemen van datgene waar ze het moeilijk mee hebben.

Paarden die serieus genomen worden wanneer ze onrustig zijn, nemen hun eigenaar graag in vertrouwen met betrekking tot het vinden van een oplossing voor dat wat hen niet zint. Ze zijn zelfs bereid om de eigenaar tijd te gunnen om met een passende oplossing te kunnen komen. Had het paard echter slechte ervaringen in het verleden, dan zal hij afkerig gedrag vertonen ten opzichte van de eigenaar. Een paard kent geen nuances als het om vertrouwen gaat: hij vertrouwt je wél of niet, daarin zijn paarden buitengewoon spiegelen.

Dit vermogen wordt ingezet bij bedrijfstraining en coaching, bijvoorbeeld voor het spiegelen van leiderschapscompetenties en (zelf)vertrouwen.

Zielenroerselen van mensen telepathisch ‘verstaan’

Paarden zijn in staat om zelf visuele beelden te scheppen die verder gaan dan waarnemingen met het oog. Deze beelden dragen ze telepathisch over aan andere dieren en mensen, dus ook aan hun eigenaren wanneer die hiervoor openstaan. Mensen met een groot innerlijk vermogen om beelden te zien, die sensorisch en telepathisch openstaan voor beelden die elders leven, kunnen ook beelden van paarden oppakken en interpreteren.

‘Een paard is een zeer scherpzinnig dier met een groot aanvoelingsvermogen en zijnsbeleving’

Paarden zijn ook verfijnde luisteraars. Dit vermogen gaat veel verder dan taal beluisteren. Een paard voelt de betekenis achter de woorden en voelt ook al wat er speelt voordat er gesproken wordt. Als je een paard al langer kent, is taal overbodig en hoef je nooit te herhalen wat al een vanzelfsprekend gegeven is. Hij heeft het al verstaan, hij kent jouw uitstraling en hij kent je comfortzone in de omgang met hem. Hij weet waar hij met jou aan toe is en dat jij de grens bepaalt wanneer hij te eigenzinnig wordt.

Gehoorzaam zijn aan wezensbehoeften

Een paard heeft er behoefte aan te weten tot hoever hij kan gaan. Bij gebrek aan leiding en duidelijkheid wordt hij onrustig. Pas wanneer degene die op dat moment contact heeft met het paard rustig en zelfverzekerd is, ervaart hij zijn eigen grenzen. Voor

paarden die steeds nieuwe berijders krijgen, zoals bijvoorbeeld in maneges, is degene die het paard het meest berijdt en verzorgt maatgevend voor zijn uiteindelijke gedragingen. Een paard heeft behoefte aan één leider, want het is een kudde-dier met een kuddegeest waar één leider het initiatief neemt. Het is belangrijk dat een paard zijn leider herkent en dat andere berijders en hun gewoonten daaraan ondergeschikt zijn. Hij wil pas dienstbaar zijn als hij eerst zijn eigen leven mag leiden en zich nergens iets van hoeft aan te trekken. Hij is bereid zich te laten berijden wanneer dat met mate is. Als hij vaker dienstbaar moet zijn en onvoldoende zijn eigen leven mag leiden, dan wil hij zich nog wel voegen maar wel met de consequentie van een onrustige nacht. Het niet trouw kunnen zijn aan zijn eigen wezensbehoeften vertaalt zich 's nachts in een fantasierijke en drukke droomwereld. Hij ligt dan onrustig te slapen, maakt snurkgeluiden en schudt met de benen, waardoor hij overdag minder soepele spieren heeft. Paarden lijken uiterlijk gehoorzamer dan dat ze innerlijk eigenlijk zijn.

Respectvol naar zichzelf en anderen

Een paard is een gezelschapsdier, maar niet aldoor. Hij houdt ervan op zichzelf te zijn en zoekt pas daarna het samenzijn. Hij heeft er hinder van als de ander voortdurend te dichtbij is, in zijn energieveld komt, en te betrokken is. Dieren (en ook mensen) hebben zowel een intern als een extern auraveld en in dat totale auraveld zit het hele belevingsveld van dat moment. Een paard is een zeer scherpzinnig dier met een groot aanvoelingsvermogen en zijnsbeleving. Als hij die sensitieve staat van zijn voortdurend in de energievelden van anderen moet beleven, vermengen de impressies van de ander zich met zijn expressieveld. Dat schept op den duur verwarring waardoor in de uitwisseling van auravelden de eigen eigenzinnigheid te weinig bewaard blijft. Om goed in zijn vel te kunnen blijven zitten, heeft een paard veel momenten alleen voor zichzelf nodig en dienen ontmoetingen met de ander, hoe dierbaar en vertrouwd dat dier of die persoon ook mag zijn, te worden beperkt.

Paarden zijn buitengewoon toegenegen naar kinderen. Wanneer een kind geestelijk verwond is of een trauma heeft opgelopen, zijn ze in staat om zo'n kind spelenderwijs weer in contact te brengen met hun kinderlijke onschuld van daarvoor. Door je alleen maar op de verwonding of het trauma te richten, wordt het zelfhelend vermogen van het kind te weinig aangesproken. Een paard weet dat en daagt het kind uit om spelenderwijs weer contact te maken met die onschuld.

Paarden zijn ook respectvol naar kleine dieren toe. Als er een risico is dat er muizen, honden, katten of konijnen oversteken, raken ze van slag en durven ze niet meer ontspannen te galopperen. Vanuit een eerbiedwaardige houding naar zichzelf toe willen ze een mede-dier niet verwonden of vertrappen.

Prachtige beelden van het natuurlijke leven van paarden zijn te zien in de recent uitgekomen film 'De nieuwe wildernis' over het leven van wilde konikpaarden in het natuurgebied de Oostvaardersplassen. Aangrijpend, humoristisch en vertederend om te zien. Ook verkrijgbaar op DVD.

Door:

Wim van Oort

Ambassadeur Dierenwelzijn
van stichting De Vrije Mare

Lees meer over de lezing 'De natuurlijke eigenheid en gedragingen van paarden' van Marieke de Vrij op de website www.dierenperspectief.nl. Het betreft de artikelen 'Huisvesting en stalgedrag van paarden' en 'Het spiegelend vermogen van paarden'.

Respect naar waarachtigheid

Paarden hebben een voorliefde voor ongeunsteldheid. Dat maakt dat ze iemand de moeite waard vinden, gewoon zoals hij of zij is. Hij heeft respect voor waarachtigheid, voor wat echt is; dat mensen niet doen alsof, want dat bevalt hem niet.

Tegelijkertijd verwacht het paard dat mensen hun beste beentje voorzetten en voelt hij aan wanneer mensen gemakzuchtig zijn en iets onder hun kunnen doen. Een paard geeft het aan andere paarden door als je je niet naar beste kunnen inzet. Ook in de samenwerking met mensen neemt hij geen genoegen met half werk. Als het water of stro dat je hem toebedeelt onder de maat is of je gaat er erg onzorgvuldig mee om, dan wil hij je direct gaan corrigeren.

Marieke de Vrij
6 december 2013

Gezamenlijkheid

Het woord **gezamenlijkheid** krijgt in onze relatie vanaf vandaag een geheel nieuwe klank.

Het betekent nu niet meer dat ik als vanzelfsprekend vanuit mijn eenzijdig **gezamenlijkheidsgevoel** zorg draag voor jou in velerlei aspecten.

Het betekent vanaf nu dat dit woord **alleen betekenis heeft** als wij bereid zijn **samen zorg te dragen voor elkaar**.

UIT DE POËZIEBUNDEL 'EENZAAMHEID ALS LOUTERING'
VAN MARIEKE DE VRIJ